

Pavouci.

Když nám Lída řekla, že příště budeme pozorovat pavouky, některým děvčatům se to moc nelíbilo. Bojí se jich. Po troše teorie (na přiloženém listě) jsme vyrazili do terénu pavouky hledat. Našli jsme jich spoustu ve sklepě, na chodbě i venku. Snažili jsme se je určovat podle klíče. Když jsme si prohlíželi pavučiny, rozhodli jsme se pro tvorbu pavučiny křížáka. Z barevných provazů se každá družina snažila vytvořit svoji pavučinu. Každý druh vláken měl svoji barvu. Jak se nám to povedlo uvádíme na fotografií.

Kompost

V přírodě se nic neztratí, funguje tu neustálý koloběh látek, dnes tomu říkáme recyklace. Člověk je součástí přírody a proto by se z ní neměl vyčleňovat a měl by se co nejvíc snažit navracet vše co nepotřebuje zpět do přírody, ale tak, aby jí tím neškodil, ale naopak prospěl. Povíдали jsme si o likvidaci domácího odpadu. Nejvýhodnější likvidace organického odpadu je kompostování. Každý z nás však nemá možnost si takový kompost založit (problém panelákových dětí) ale i někteří z nich se zavázali odpad doma třídit a organické zbytky nosit k babičce nebo po dohodě zahrádkáři za sídliště. Celkem jsme se zavázali pracovat a podílet se na 14 kompostech. Každý kompost je troch jiný (od speciálních kompostérů, přes různé bedny nebo ohrady až po pouze rovnané hromady), principiálně je však stejný. Střídáme vrstvy organických zbytků s vrstvou zeminy. Pokud máme možnost, je dobré přidat i vrstvu hnoje (libovolného), je to větší zdroj mikroorganismů. Kompost musíme udržovat trvale vlhký, proto jej zaléváme. Několikrát za rok jej přehazujeme = promícháme jednotlivé vrstvy a provzdušníme. Zahrádkáři mají většinou 4 hromady. Na první ukládají odpad, druhá a třetí slouží ke zrání a ze čtvrté odebírají hotový kompost, kterým přihnojují rostliny. Jakmile je prázdná, přehází se 3-4, 2-3, 1-2 a na první místo se znovu začne ukládat odpad. Je třeba dbát na to, aby všechny zbytky byly zasypany zeminou, aby nedocházelo ke hnití a kompost nekysal. Pokud máme více zeleného, přidáme pro jistotu i vápno.

Pokrývka hlavy

Zkoušeli jsme vyrobit čepici z lýka, ale nebyli jsme schopni sloupnout z poražených stromů tak dlouhé pásy, aby nám šlo z nich splést čepici.

Další nápad, čepice ze slámy sice drží, ale chodit týden s takovou čepicí v civilizované společnosti nikdo nechtl. Další možnost byla králičí kůže. Ale tu jsme nesehnali. Pokoušeli jsme se i čepici z vlny vyčesané z novofundladského psa. Není problém upříst vlnu asi 1 m, pak se již trhá. Ani tato čepice by týden nošení nepřežila. Někteří navrhovali klasickou vlněnou čepici, ale to asi nebylo smyslem zadání, ani nápad na kšiltovku ze lněné látky.

Měření nejdelšího výhonu byliny

Při vyhlášení tohoto úkolu už byl na jablonecku sníh a je až dosud. Tolik jako letos ho už dlouho nenapadlo. Za splněním tohoto úkolu jsme se vydali do "teplých krajín". Udělali jsme si výpravu na Česko-dubsko, kde měl dřívě náš oddíl letní základnu. Brouzdali jsme podzimmím lesem, ale na bylinu, která by splňovala zadání jsme nenarazili. Jediné, co nám bránilo v povinném "šourání" nohama, byly výhonky ostružiníku křovitého. Je to sice dřevina, ale jinak zadání odpovídá. Začali jsme se předhánět v tom, kdo

rozmotá delší šlahoun. Zabrali jsme se tak do soutěže, že už nám nevadilo píchání ostrých trnů. Nejlépe na tom byl Martin, který mněl kožené rukavice. Z provázku jsme si vyrobili měřítko. Udělali jsme na něm uzlíky po 10 cm. Většina šlahounů měřila do 160 cm. Rekordní délka od kořene k poslednímu lístečku byla 225 cm, pak 215, 205, a 2x 190.

Příznaky zimy

Letos "přišla" zima velmi brzo. Střídání ročních období je způsobeno výchylkou zemské osy a otáčením země kolem slunce. Teoreticky začíná u nás zima až 22. prosince. Fakticky přišla do Jablonce již 8. listopadu. To napadl první sníh, který se udržel. Příznakem přicházející zimy jsou: od let vlaštovek, opad listů ze stromů, krácení dne (je dřívě tma), snižování teploty pod bod mrazu, atd. Jistě nelze říci (pokud to nevezmeme přísně kalendářně) kdy zima začala. Zvířata i rostliny mají vyvinutý "šestý smysl" a jsou na příchod zimy připraveny dopředu. Člověk vlivem civilizace o tento smysl přišel a proto by si mněl více všimnout jevů v přírodě a poučit se z nich.

Náhradní zdroj světla

Tohoto námětu jsme využili v předvánočním období k výrobě malých dárků. V Liberecké prodejně včelařských potřeb jsme si zakoupili včelařský vosk, v průmyslových potřebách knot. Pak už stačilo, půjčit si od maminek fén na vlasy, nůžky a nůž a začali jsme vyrábět "ozdobné" svíčky. Zprvu se nám to moc nedařilo. Studený vosk praskal, teplý se rozpouštěl. O prvních výtvořech se rozhodně nedalo říci "je rovný jako svíčka". Ale postupně jsme se zdokonalovali a kdyby nám nedošel materiál, stali se z nás profesionálové.

Jeden výtvor (největší, aby stačil i na delší kapitolu) posíláme na ukázkou. Při svícení se zároveň provoní celý pokoj. To rozhodně nejde říci o loučích, které si nenechali kluci vymluvit. Nakonec jim to Vendula musela zakázat, protože by podpálili klubovnu.